

Пісні печалі

Дмитро Павличко

— Чи ж чуєш, зажурена мати,
Як на тебе кують кайдани
Не твої вороги-супостати,
А твої самолюбні сини!

— Чую, чую залізні удари
Там, де розбрату горно горить,
Де проходять сини в яничари
Через влади й хвальби ненасить.

— Чи ти знаєш, зажурена нене,
Що не страшно ворожих закуть,
А страшне те залізо сталене,
Що сини тебе в нього заб'ють!

— Знаю, знаю, та вже не боюся,
Що розпнуть вони матір сліпма,
Я по них на хресті помолюся,
Бо нема в мене інших, нема!